

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdaje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljskih izhaja prvo izdaje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdaje 12.—
Za pol leta, četr let in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Gočnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 18. Cenzura novin je jako stroga. Vsled črtanj, ki jih ukazuje vojaška oblast, izhajajo listi velikimi belimi, praznimi prostori. Opozicija nameruje protestovati proti vsakemu odstopu ozemlja, ako zbornica ne privoli v to. Notranje položnje je precej kritično, da-si še ni bilo nikakih resnih nemirov. Vlada odreja potrebno proti eventuelnim karlističkim gibanjem.

Playa del Este 18. Barkase na par ameriškanskih ladij »New-York« in »Brooklyn« so priplule danes v pristanišče Santiago de Cuba in so pregledale baterije, ostanke ladij »Merimac« in »Reina Mercedes« ter torpedno postajo. Našle so v pristanišču 6 španskih kupčijskih ladij in jedno malo topnjačo. Torpede so deloma odstranili, deloma so jih razstrelili. Potem je priplul v pristanišče parnik rudečega križa »State of Texas«, da prinese pomoči bolnim in ranjenim. Skoro vse ameriškanske ladje leže sedaj pred Guantamamo. Nekatero njih se pripravljajo za ekspedicio na Puertorico. Pomožni križar »Yale«, z vrhnim poveljnikom Milesom na krovu, odide na Puertorico jutri ali pojutrnjem. General Miles se je izjavil, da naj takoj zadostna sila odide na Puertorico, ki bode zadoščala, da se otok vzame in obdrži.

Washington 18. General Shafter brzojavlja, da so Španci večeraj izročili 7000 pušk in 600000 patron. Ob urodu v pristanišče je bilo večje število dobrih modernih topov, potem dve bateriji gorskih topov in jedna salutna baterija.

Dunaj 18. Vladni krogi zagotavljajo, da z neobveznimi konferencami z zaupniki nemške ka-

toliške ljudske stranke se zaključijo za sedaj pogajanja in da v tem vprašanju ne bode nadaljnjih razgovorov.

Dunaj 18. Od kompetentne strani se najodločneje oporeka vesti o odstopu ministra za vnanje stvari, grofa Goluchowskega.

Dunaj 18. Ker se je bila raznesla govorica, da se prostori v kraljevih Hradčanih pripravljajo v ta namen, da bode tam bivala kraljica regentinja Španska, izjavljajo od kompetentne strani, da se rečeni prostori popravljajo, ker v njih prebije jesen nadvojvodinja Marija Tereza in morda pride tjakaj tudi nadvojvoda Peter Ferdinand.

Lvov 18. »Gazeta Lwowska« javlja, da je bilo večeraj v Bursztinu antisemitskih izgrediv, izzvanih od mazurskih (poljskih) delavcev, bivačih v okolici. Razbili so okna na hišah Židov. 4 Židje so bili ranjeni. Povod tem izgredivom da je bil ta, da so zjutraj Židje pretepli 2 poljska delavca. Sedaj je zopet mir.

Zadar 18. V Trilju je bilo večeraj in danes občutiti po jeden močan sunek. Zadnji sunek je trajal dve sekundi.

Versailles 18. Danes se je izvršil drugi proces proti pisatelju Zoli in Perreux-u, uredniku lista »Aurora«. Obsojena sta bila vsaki na jedno leto ječe in solidarno v globo 3000 frankov. Zajedno morata tudi povrniti pravdne stroške.

Neapelj 18. Vojno sodišče je obsodilo in contumaciam izdajatelja lista »Mattino«, Edvarda Searfoglio, na osem mesecev zapora in 700 lir globe, in odgovornega urednika istega lista na 4 mesecev zapora in 350 lir.

Stal je, mislil ter šepetal:

»Moralo se je mnogo spremeniti na svetu, ker se tak duhovnik ni sramoval sedeti s kmetom kakor brat in sicer še na pragu pred hlevom. Kaj, ko bi prišla zopet delitev zemljišč?... Ali res odpravijo plemstvo popolnoma?... Toda to je pošten, prisrčen župnik. Sedaj mi nihče ne more škodovati, ker bi ga zadela nesreča... Oj, ko bi me gospod župnik še odvezal greha gledč ovčarja in najdenke, pa bi se ne bal ničesar.«

Vzdihnil je ter dalje časa gledal na nebo, pokrito z zvezdami.

Iz daljave, od mosta, so znovič žvenkljali kraguljčki, prskali konji ter so se kmalu potem zopet vstavile župnikove sani pred pristavo. Kmet je stekel na cesto.

»Ti si, Polž?«

»Dà, milostljivi gospod.«

»Jutri ti pride stari Gobar na pomoč. Pobotajta se ter ne živita več v sovražtvu. A na večer je treba spraviti pokojnico v grob. Po krsto sem že poslal v trg.«

»O moj rešitelj!...« je zajeečjal kmet.

»Poženi, Pavel, konja na vso moč,« je rekel duhovnik vozniku. Izvleksi iz žepa uro repetirko ter zaslišavši, da je že tri četrt na deset je mrmral:

»Zapoznil sem se, toda vsekako pridem!...«

In znovič je videl pred seboj zelenkaste oči, sedaj na snegu, sedaj med zvezdami pa zopet na plehah debelega voznika.

»Bog bodi mi milostljiv... Bog bodi mi milostljiv...« je zašepetal duhovnik, boreči se s skušnjavami satana.

London 18. Prince Wales, prestalonasledniku Anje, pripetila danes nezgoda. Ko se je vračal z kraljice pri Rothschildu (!), se mu je spodrsnilo na stopnicah. Poškodoval se je močno na kolenu. Sicer se počuti dobro. Prince se je povrnil v London.

Kuksinograd 17. Knez, kneginja in prince Boris so odpotovali danes v Odeso na ruski jahti »Erlík«. Spremljata jih ministerski predsednik in vojni minister.

Petrograd 17. Radi napada z orožjem na ruske vojake povodom upora v Fergani (v turkestanski oblasti, ruska centralna Azija) je obsodilo vojno sodišče v Andidžanu 45 oseb na smrt na višalah. Obtožencev je bilo 48. Za 32 obtožencev se je zaprosilo, da se smrtna kazen premeni v 20-letno prisilno delo. Jeden obtožencev, ki je mladoleten, je bil obsojen v zapor, 2 sta bila rešena obtožbe. Na predloženo prošnjo je car pomilostil vse obsojene na smrt. Kazen jim bode prisilno delo.

Shod „Krščansko-socijalne zveze“

v Dolini 13. julija 1898.

(Dalje.)

Gospod dekan Kompare je nadaljeval:

Le oglejmo si sedanje odnošaje!

Nravnost: samomori iz vseh stanov, vseh starostij. To je hudodelstvo proti Bogu, človeštvu, in sebi: ubožec, bolnik, zadolžen gospod, igralec, nezvest uradnik, dijak, zaljubljenec, vojak itd. se sami umorijo.

Polž je stal na cesti, dokler mu sani niso zginile v temi. Ko pa je nastala popolna tišina, začutil je vtujenost in nepremagljivo željo po spanju. Polagoma se je bližal hlevu, toda ni stopil vanj. Že se je bal spati poleg mrtve žene. Zlezal je h kravama.

Zbudil se je utrujen in otožen in nekaj časa se mu je celo zdelo, da nočni obisk gospoda župnika so bile samo sanje. S strahom je pogledal v hlev ter se pomiril še le takrat, ko je zagledal kruh, meso in načeto steklenico medicine, katero je duhovnik sinoči pustil. Dnevna svetloba je padla na pokojnico ter se odbila v dveh medlih žarkih v njenih nezaprthih očeh.

»Ne, ona se ni ganila po noči,« je pomislil kmet ter vzdihnil za dušo pokojnice.

Nakrat so se vstavile sani prez vratni. Kmalu na to je zapazil dva možakarja z velikim jerbasmom. Polž je ostrmel videči, da nosita jerbasm stari Gobar in njegov hlapec.

»Pojdi sedaj, Jakob, v mesto po krsto, toda urno!« je naročal Gobar hlapecu.

Hlapec je odšel. Gobar se je obrnil do Polža; toda siva glava se mu je tresla in žolte oči so nemirno begale semtertje.

»Jaz som kriv,« je rekel, udarivši se ob prsi.

»Jaz sem kriv!... I kaj, ali se še jezite?«

»Naj vam dà Bog vse najboljšee, ker ste me obiskali v taki nadlogi,« je odgovoril Polž.

(Dalje pride.)

PODLISTEK. 126

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

»In si prodal?«

»Bog je obvaroval in moja ranjka žena. Vstala je z smrtne postelje, odvlekla me od njih in me tako zarotila, da rajše poginem, nego bi prodal. Za to pa mi tudi pripravljajo masčevanje...« je dodal Polž, otožno pobesivši glavo.

»Ničesar ti ne store.«

»Ako ne oni, pa stari Gobar. Kajti, ko bi Hamer šel od tod, Gobar prevzame po njem pristavo. A on je hujsi od Nemea.«

»O, kakov pastir sem!« je pomislil duhovnik. »Moje ovce se grizejo med seboj kakor volkovi, Nemei jih mučijo, židje jim svetujejo, jaz pa hodim po zabavah!... Ostani tukaj, moj brate,« je rekel glasno, »jaz odrinem v vas.«

In vstal je s praga. Polž mu je še enkrat poljubil roko ter ga spremil k sanem.

Sani so se odpeljale, Polž je ostal sam in oprvi se ob plot, kakor v nekdanjih boljših časih, je poslušal žvenkljanje kraguljčkov ter si mislil:

»Kako je gospod župnik zvedel za naju? Očividno je, da pred duhovnikom, kakor pred Bogom, se ničesar ne skriva... Strah!... Ljudje mu tega niso povedali, niti Nemei, niti Sobieska... Nemara je to storil Ivan? Dober in usmiljen je ta žid...«

Razdor v družini. Tu je nevera, nezvestoba, brezvzgoja, pijanost, neznačajnost.

Vest ne pozna družega razun kazenskih paragrafov. Radi tega toliko uradov, nadzorstva nad nadzorstvi, poneverjenja, kvarjenja hrane.

Politika je nasprotna veri in cerkvi, pravica je le močnejšega! Revolucijonarni separatizem! Socijalisti širijo svoje krive nauke z vstrajno bezobzirnostjo po mestih, trgih, dá, celo po vaseh, po tovarnah in gostilnah; isti so zaveznički vseh, ki spodkopavajo javne oblasti, bodi cerkvene, bodi posvetne.

Parlamenti ubijajo sami sebe. »Parlament je zbor, kjer se govori, napada, kolne, prepira, a za ljudstvo se ne stori ničesar«. (Bonomelli).

Pravosodje bi moralo biti popolnoma neodvisno in nedotakljivo; ali tu vidimo večkrat, žalibog, neumestno uticanje vlade in strank. — Molčimo o porotah! — — —

Javni pouk. Tega so se polastile države in ga prikrojajo po več ali manj liberalnih načelih. Način pouka je skoro vselej odvisen od nazorov ministra za uk. Vzgoja? Te ni nikjer!

Finance. Težo tega poglavja znamo predobro: obdačeno je vse izven zraka. Vojaštvo in uradništvo je ena polovica države, ki živi ob drugi polovici.

Kmetijstvo zdihuje skoraj v obupnosti. Pridelki so majhni, obdelovanje razsežno in ne daje primerne povračila trudu; vojaštvo odjemlje kmetijstvu najboljše moči. Pridelki so ceni, vendar jih mora konsument drago plačevati. Vse to sili kmetovalce na izselitev. Neštevilne družine zapuščajo svoj rojstni kraj, da si poiščejo boljši dom; mala posestva se izgubljajo in padajo v roke bogatinom. Tako se vedno bolj množi število nemaničev. — Ti hite na vse kraje, osobito v tovarne. Število poljedelcev se vedno manjša, raste pa število tovarniških delalcev. To je eden glavnih vzrokov gospodarskega zla, obubožanja dežele, pogin javnega blagostanja. Javnega blagostanja ne povzročata kupovanje in prodaja se svojimi zvižajami (kar se godi po mestih), ne igre na borski, ne tisočvrstne obrtnije se svojimi sleparijami: blagostanje izvira iz zemlje — in le iz zemlje!

Proizvajatelj resničnega blagostanja je res le oni, ki proizvajajo zaklade iz zemlje; vsi drugi pa le premenjavajo pridelke.

Kdor zapušča zemljo — in jo zamenjuje za negotovo življenje v mestu, dela velik gospodarski pogrešek. Kadar se zemlja ne obdeluje zadostno, kadar se vasi praznijo in vsled tega naraščajo mesta, mora slediti kmalo ubožstvo; kajti vse bogatstvo mest se kopiči na račun zemeljskih pridelkov. Zgodovina pravi, da so narodi in države bile trdne in bogate le tedaj, in tam, kjer je evelo kmetijstvo in trgovina.

Zapuščanje poljedelstva ni samo gospodarsko zlo, ampak tudi **n r a v n o**. V mestu človek skoraj nima družine; stanovanja so nezdrava; tam vladajo ubožstvo, revščina, bolezni, obup, brezverstvo.

Res je, da se v mestih ponuja boljši zaslužek, a tudi potreba je več!

Rekli smo **n r a v n o**.

Tudi na kmetih je pokvarjenosti — a odkod? Ta pokvarjenost pač ne izhaja iz poljedelstva, ampak je prinešena iz mest. Kmetijsko življenje ima večjo podlago moralni, — kajti polje je samo na sebi dobro in udobrava one, ki prebivajo na njem. Tu je bolj zdravo, bolj priprosto nego febrilno življenje v mestih in nestalnost obrtnega življenja. Poljedelstvo je prvi poklic — božji poklic človeka! Nasprotno: kaj se godi po mestih, česa ne čitamo vsak dan. — — —

Kmet sicer ne zapušča rad rodne grude, ampak vselej prisiljen po okolnostih. Zapušča polje, ker mu delo nič ne donaja, ker ne more več živeti. Gre torej v mesto, kjer so mnogi drugi dobili dela in živježa; upa si na krožnik vsaj brozge v ljudski kuhinji, ali pa postelj v bolnišnici! Ako zamore, gre še dalje. Kmet preveč ljubi življenje na planem, da bi se zapiral na smradna mestna podstrešja; ljubi svoje polje, svojo hišo, svojo cerkev, pokopališče. Zato joka, kadar se mora seliti; vendar odhaja, da preživi sebe in svoje.

(Zvršetek pride.)

Javna zahvala.

Sloga vodi nas jedina,
Živi naj pesem, domovina.
Društveno geslo.

Nepozabna nam ostane narodna slavnost, katera se je vršila toli slovesno in častno za naš narod dne 3. t. m. v zavedni Sežani. Na tisoče in tisoče je prihitelo naroda z vseh strani kršnega Primorja in sleherni je bil prešinjen svetim navdušenjem za našo narodno stvar. Vse, stari in mladi, možje, žene in dekleta ter mladina; dà, sleherni, komur bije srce za narodne idejale, priromal je ta dan v svečano opravljeno Sežano, da prisostvuje in kumuje na narodni slavnosti ime nitne važnosti. In tako smo ob ogromni množini vrlega in zvestega nam naroda započeli novo narodno delo, zbirajoči darove za prvi temeljni kamen »Narodnemu Domu« v Trstu, iskreno želeči in Boga proseči, da bi našli mnogo posnemovaleev širom domovine, da bi se oni sami na tem delu ne utrudili in da bi se nam skoro, skoro uredničila gorka želja naša.

Presrečna hvala torej vsem in vsakomur posebe, in sicer najprvo našem narodu, ki se je v toli ogromnem številu zbral dne 3. t. m. v Sežani ter posvedočil s tem svojo narodno probujenost in zavednost, uzorno požrtvovalnost in izredno disciplino. Posebe zahvaljujemo slavno županstvo v Sežani, katero je stalo na čelu tamošnjemu pripravljalnemu odboru, sestavljenemu poleg sebe iz vrlih rodoljubov sežanskih, členov slavne čitalnice in gasilnega društva, ter nas je podpiralo na najljubeznivejši način. Presrečna hvala ljubeznivim sežanskim Slovenkam, ki so nastopile v krasnih narodnih nošah, čast jim za to, in ki so nam ob sprejemu izročile šopek kraških evetie v spomin. Jednaka topla hvala tudi vzglednim sežanskim domoljubkinjam na krasnem traku, ki so nam ga na koncertu pripelle na našo zastavo in ki boje trdna, nerazdružna vez med Sežano in »Ljubljano«. Velike zasluge si je pridobilo za sežansko slavnost bratsko nam »Delalsko društvo« v Trstu s svojim predsednikom, bratom prof. Mandičem, ki je priredilo poseben vlak iz Trsta v Sežano ter tako najsijajneje zasvedočilo svojo narodnokulturno misijo. Bratska njemu hvala ter slava urnebesna, kakor tudi dični deputaciji »Sokola« iz Gorice, ki je poveljčala našo slavnost.

Močna narodna organizacija so mnogoštevilna pevska društva v Trstu in njega okolici, od katerih jih je osem sodelovalo na koncertu, in sicer: mešani zbor sežanski, »Adrija« iz Barkovelj, »Danica« s Kontovejca, »Hajdrih« s Proseka, »Kolo« iz Trsta, »Nabrežina« iz Nabrežine, »Slava« od sv. Marije Magdalene Spodnje in »Slovansko pevsko društvo« iz Trsta. Vsem tem bratskim pevskim društvom bodi najiskrenejša hvala na požrtvovalnosti, s katero so pripomogla, da je slavnost v Sežani bila zajedno krasna pevska slavnost. Zlasti zahvaljujemo brate »Kolašec«, kateri so med seboj nabrali 20 kron ter nam ta znesek izročili za »Narodni Dom« v Trstu. Ti trenutki bratskega in vzajemnega sodelovanja za blago in plemenito stvar ostanejo nam vedno v najprijetnejšem spominu in naša sveta dolžnost bode, da vrnemo bratom in sestram milo za drago. Hvala še »Kolašem« za prijetne trenutke našega bivanja v Trstu. Nadalje lepa hvala za narodno stvar nesebično delavnemu rodoljubu bratu Vinku Preglu, trgovcu v Sežani, ki je ves čas neutrudno pospeševal naše podjetje. Konečno tudi hvala vrli godbi iz Mavhinj, ki je brezplačno svirala na slavnosti. Živel ti narodni godei! In tudi hvala veteranski godbi iz Trsta, ki je svirala neutrudno. Dolžnost nam je tudi omeniti, da je hotelijé gosp. Josip Vičič radodarno prepustil svoj krasni in prostorni vrt za slavnost in se je vestno trudil, da je občinstvu stregel solidno in skrbno.

Ginjani smo bili do dna srea in duše, ko smo poleg duhovnikov, v narodni borbi osivelih, videli vse narodne zastopnike primorske in nekatero iz bele Ljubljane, ko so se poleg razumnih, meščanstva in trgovstva, veselili zavedni kmetje in delavei in priproste kmetice, a prsi so se nam širile ponosa, ko je bilo z nami toliko zavednega ženstva v krasnih narodnih nošah, vsi pa v bratski slogi in svetem jedinstvu, združeni in jedini pod posvečeno zastavo drage nam matere Slovenije! Da bi vedno tako bilo!

Slava slovanskemu Primorju! Slava graditeljem narodne trdnjave, »Narodnega Doma« v Trstu!

V Ljubljani, dne 17. julija 1898.

Pevsko društvo »Ljubljana«.

Anton Trstenjak,
predsednik.

Makso Armič,
tajnik.

Politični pregled.

Manifestacija slovenskih odvetnikov in notarjev. Kakor smo že omenili v zadnjem izdanju, vršil se je minolo nedeljo v Ljubljani shod slovenskih odvetnikov in notarjev. Predsedoval je dr. Sernee. Zborovalec je pozdravil prisrčnimi besedami tudi župan Ljubljanski, Ivan Hribar.

Odvetnik dr. Hraševce iz Celja je nasvetoval nastopno resolucijo:

»Slovenski odvetniki, notarji, odvetniški in notarski kandidatje obžalujejo protizakonito postopanje e. kr. višega sodišča v Gradu, ki na prizivni razpravi zastopnikom slovenskih strank ni dovolila govoriti v slovenskem jeziku, ter izjavljajo, da bodo:

I. a) kakor zastopniki slovenskih strank brez izjeme in obzira v pisavi in v besedi rabili na vseh državnih in samoupravnih oblastvih, ki so nastanjena na slovenski, oziroma hrvatski zemlji, ter tudi v vseh pritožbah proti sklepom in razsodbam teh oblastev jedino-le slovenski oziroma hrvatski jezik, ter da ne bodo na nobenem uradu na slovenski zemlji podpisavali zapisnikov, kadar so ti nepravilno pisani v drugem jeziku;

b) da bodo kakor zastopniki slovenskih strank tudi v naprej na prizivnih razpravah v Gradu zahtevali, naj se vrši razprava v slovenskem jeziku, ter se pritoževali do najvišjega oblastva, kadar in kolikorkrat se ta zahteva odkloni.

II. Ta sklep se naznani e. kr. pravosodnemu ministerstvu za notranje stvari in trgovinskemu ministerstvu in se taista še dalje naprosijo:

a) da naj imenujejo za vse urade, ki so nastanjeni v deželah, oziroma okrajih s slovenskim, oziroma hrvatskim prebivalstvom, torej v slovenskem delu Koroške, na Spodnjem Štajerskem, Kranjskem in Primorskem, brez izjeme sploh le uradnike, ki so tudi v pisavi zmožni slovenskega in hrvatskega jezika; kakor konceptne uradnike pa le take, ki so to znanje dokazali vsaj z zadostnim redom, ki so ga dobili na maturitetnem izpitu;

b) da naj taista razpišejo državne ustanove za dijake, ki se hočejo posvetiti jedni ali drugi stroki, spadajoči v njih delokrog, vsaj za toliko časa, dokler ne bode nehala pomanjkanje uradnikov, povsem zmožnih slovensčine.

c) da naj takoj ukažejo vsem podrejenim dotičnim oblastvom, tudi onim druge instance, da morajo v občevanju s slovenskimi strankami rabiti le slovenske in hrvatske tiskovine ter se posluževati slovenskega oziroma hrvatskega jezika tudi v pisavi, posebno v zapisnikih, razsodbah ter v svojih, ustno in v navzočnosti strank prednašanih poročilih.

V razpravi o tej resoluciji sta govorila tudi tržaška odvetnika dr. Matej Pretner in dr. Otokar Rybář.

Prvi je pojašnjeval, da razmere na Primorskem niso dosti boljše, nego na Štajerskem. Da bi sodniki znali slovenski, za to se ne skrbi. Samo senatni predsednik zna slovenski, sodniki ne. V nekem slučaju je govornik podal ničnostno pritožbo, ker sodniki niso bili slovenskega jezika zmožni, a najviše sodišče je izreklo, da to ni vzrok ničnosti. Seveda delajo tudi sodniki svoje sklepe večinoma z ozirom na vladajoči politični sistem. Svoj čas so na trgovinskem sodišču v Trstu izključili slovenski jezik, in najviše sodišče je potrdilo to, sedaj pa vendar priznavajo ravnopravnost. Razmere so najžalostnejše, a odpomoči se da samo z jezikovnim zakonom.

Odvetnik dr. Rybář je zastopal stališče, da je nasvetovana resolucija premalo energična. Sličan slučaj kakor v Gradu se je primeril dr. Gregorinu na trgovinskem sodišču v Trstu, a dr. Gregorin se ni udal in posledica je, da dobivamo slovensčine zmožne predsednike. Kar so dosegli Slovenci v Trstu, to so dosegli ne vsled naklonjenosti uradnikov, ampak vsled odločnosti slovenskih odvetnikov. Tudi na graškem višem sodišču bi mo-

rali odvetniki navzlie prepovedi samo slovenski govoriti, a če bi se jim vzela beseda, naj bi odšli in vložili ničnostno pritožbo. Ako se bodo slovenski odvetniki samo pritoževali, ne dosežejo dosti. Jedino sredstvo, priti do vspeha, je obstrukcija.

Na to je odvetnik dr. Majaron iz Ljubljane poročal o ustanovitvi višjega deželnega sodišča v Ljubljani in je — pojasnivši zgodovino tega vprašanja — predlagal resolucijo:

»Slovenski odvetniki in notarji vseh slovenskih pokrajin, zbrani na shodu v Ljubljani, 17. julija 1898. leta, izrekajo ustanovitev e. kr. višjega deželnega sodišča v Ljubljani za nujno potrebno v pravosodnem in gospodarskem interesu slovenskega naroda tar pozivljajo zato državne poslance tega naroda, da čim preje izposlušajo višje sodišče v Ljubljani.«

Slednjič je odvetnik dr. Krisper iz Ljubljane nasvetoval nastopno resolucijo:

»Shod slovenskih odvetnikov je sklenil, naj se osnuje društvo kakor zveza vseh slovenskih odvetnikov, katero bode imelo namen varovati pravice odvetniškega stanu in koristi slovenskih strank, posebno pa potegovati se za enakopravnost slovensčine v vseh uradih, katero naj se dalje peča tudi z nasvetovanjem zakonskih prememb in novih načrtov, kolikor to zahtevajo interesi slovenskega naroda. V ta namen naj se izvoli pripravljalni odbor, ki naj izdela pravila in zvezo ustanovi.«

Vse resolucije so bile vsprejete soglasno.

V odsek za sestavo peticije v zmislu sprejetih resolucij so bili izvoljeni dr. Tavčar, dr. Majaron, notar Plantan, dr. Krisper, dr. Dečko, dr. Gregorin in dr. Krant.

Tu je resnica! Kakor ima nemško-liberalna stranka svoja »ambassadeurja« v poljskem »kolu« v oseh poslancev Madejskega in Rutovskega, tako sta poljska lista »Przegład« in »Słowo Polskie«, ki rada odpirata svoje predale nemško-liberalnim pojavom v jedini ta namen, da jih nemško-liberalni listi zopet love v svoje predale ter jih predstavljajo potem nerazsodnim čitateljem kakor pristne »poljske glasove«. »Przegład« je že znana podružnica dunajske »Neue Freie Presse«, dočim je »Słowo Polskie« mlad list, ki sosebno rad vsprejmlje pod svojo gostoljubno streho izjave gori imenovanega poslanika nemško-liberalne stranke v poljskem »kolu«, posl. Rutovskega. Te dni enkrat se je ta list kaj srdito zaganjal v vrata, ki so bila — odprta. Pametni ljudje ne delajo tega, kajti tako delo ni koristno, kamo-li da bi bilo potrebno! Kako se je razgreval ta list (da je bilo kar veselje po nemških listih), da Avstrija ne sme biti slovanska ter je izvajal iz tega diktuma, da se Poljaki morajo odpevovati zvezi z Čehi. Ker pa še ni nikdo trdil, da Avstrija mora biti izključno slovanska, je pač jasno, da se je gosp. Rutovski zaganjal le v odprta vrata in je seveda — po fizičnem zakonu — sam telebnil na trda tla!

Tem nemško-liberalnim poslanikom v poljskem »kolu« in podajačem židovskega liberalizma v poljskem novinstvu je podal te dni dober odgovor grof Stanislav Tarnovski, predsednik akademije za umetnost in znanost, rekši v nekem spisu o slavnostih v Pragi, da Poljaki morajo biti prijatelji Čehom že z ozirom na svoje stališče v Avstriji, kakor tudi z ozirom na svoje brate, živče zunaj mej te države. Potem pa je napisal grof Tarnovski nastopne opazke, ki utegnejo imeti aktualno važnost ne le za nas Slovane, ampak tudi za avstrijske državnike:

»Nemška strast, ki je dovela do viharjev in obstrukcije v parlamentu, ter do groženj s priklopljenjem nemški državi, se je pričela — in to je pomembno — prav takrat, ko se je Avstrija jela približevati Rusiji. Češko-nemški prepirt traja že dolgo, temeljne poteze jezikovnih naredeb so bile znane in so jih odobrvali mnogi nemški veljaki.

Hkratu pa se je spremenilo vse in začel se je hudoben boj. **To se je dogodilo v isti hip, ko se je cesar Fran Josip povrnil iz Petrograda.** Zakaj ravno takrat? Kdo je začel, kdo je imel interes na tem, da se razpalijo strasti? Kdo je izdal bojni klic? Jako zanimiva vprašanja to — tako zaključuje grof Tarnovski svoj spis —, katera nam pojasni še le bodočnost.«

Iz teh vprašanj poljskega mečena in učenjaka zveni že sam po sebi tudi odgovor: — — — Berolin! V Berolinu jih je preplašilo, kar se je go-

dilo med cesarjem Franom Josipom in carjem Nikolajem! V B. rolinu se boje in nočejo onega, kar bi bilo v blagoslov naši državi: intimnih odnošajev med Avstrijo in Rusijo! V Berolinu so zasnovali intrigo, a v Avstriji je bilo dovolj brezdomincev in izdajce, ki so pletli dalje niti te intrige, katere niti so se slednjič zgostile v obstrukcijo in sedanjo krizo! To je resnica in nič drugega! Katero stranke so torej nevarne tej državi?! O tem naj premišljajo gospodje na Dunaju.

Veseli pa nas, da je bil ravno Poljak, ki je debelim prstom pokazal na to resnico. Če tudi ne pomaga — zabeleženo bode vendar!

Iz Francozke. Zola bode vendar-le moral sedeti. Nič mu ni pomagal ves aparat židovske internacionale. Včerajšnja razprava v Versellaisu je bila bogata na burnih prizorih. Poslušaleci so kričali: »Doli z Zolo! Doli z Židi! Vrzite jih iz Francozke!« — Zoli so prisodili jedno leto, 3000 frankov denarne globe in povrnitev pravnih stroškov.

Iz Italije. Vatikansko glasilo »Osservatore Romano« — govoreči o političkih odredbah, katerimi se bode morala baviti italijanska vlada —, pravi, da Italijo tlači polog drugega zla, ki tlači vse države — najhuje zlo: spor z cerkvijo. Temu zlu naj bi vlada obrnila svojo pozornost, ako hoče dovesti Italijo do miru in proevita.

Domače vesti.

„Tržaško podporno in bralno društvo“ vabi na veselico, ki jo priredi v Koprivi skupno tamošnjim bralnim društvom dne 24. julija 1898., na dvorišču g. župana Ant. Lavrenčič št. 23. Vspored: 1. Pozdrav predsednika. 2. »Pozdrav Krasu«, deklamuje deček Rožetov. 3. »Naprejš«, svira godba. 4. G. Laharnar: »Gorska evelica«, mešan zbor z baritonom solo, poje I. Kragelj. 5. Iv. pl. Zajc: »V boj«, svira godba. 6. »Naš narodni dom«, deklamuje g. čna Cerkvjenik. 7. »Lepa naša domovina«, svira godba. 8. H. Volarič: »Lahko noč«, mešan zbor. 9. »Slovenski potpourri«, svira godba. 10. H. Bandel: »Križaci na morji«, mešan zbor z mezosopranom, solo poje g. čna Cerkvjenik. 11. Mazurka, svira godba. 12. G. Laharnar: »Vesela tovaršija«, mešan zbor s spremljevanjem godbe. 13. Umeteljni ognji in godba. 14. pl. Kleinmayr: »Kateri bo«, igra v dveh dejanjih. 15. Umeteljni ogenj prozornim kolesom. Začetek veselice ob 6. uri zvečer. Pelo bode društvo »Kolo« iz Trsta in svirala bode popolna godba iz Prvačine v sokolski obleki. Vstopnina: k veselici 20 nč. za osebo in 10 nč. za otroke. Ples po 10 nč. komad.

K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

Falsità stomachevole. — Temi besedami je označil »Piccolo« nastopanje gospoda svetovalca Alojzija Goriupa v mestni seji minolega petka. Torej gnusno hinavstvo in neodkritosrčnost je bilo to, kar je storil gospod Goriup!

Kaj je vendar storil hudega gosp. Goriup?! Nič drugega, nego da je konstatoval dejstvo, da galerija ni prazna vzlie temu, da je župan odredil spraznenje. S tem je gosp. Goriup razkril — zvi-jačo, katere so se poslužili gospodje, da bi se znebili občinstva na galeriji, kolikor jim ga je bilo — neprijetnega.

O hinavstvu pa naj kar molče rudeča gospoda! Gospod Goriup ni zagrešil nikakega hinavstva, ko je razkril mahinacijo svojih političkih in narodnih nasprotnikov — slab zastopnik naroda bi bil, ako ne bi storil tega! —, grdo zavratnost pa so zagrešili oni, ki navidezno odreja spraznenje galerije, samo da pod to pretvezo in z zvijačo spravljajo z galerije one, ki jim niso ljubi! Oni so neiskreni, ki zagrešajo take spletke, ne pa oni, ki le — konstatujejo dejstva. Gospod Goriup je hotel ožigosati le tako nelojalno postopanje, ni pa niti mislil na to, da bi se bahal patrijotičkim čutom, katerega — kakor podtika »Piccolo« — niti ni!!

Mi Slovenci lahko zagovarjamo svoja čutstva pred Bogom, svetom in svojo vestjo. Zato nam ne treba svetohlinstva.

Svetohlinstvo — čuj »Piccolo!« — resnično svetohlinstvo pa ima svoj dom: v stranki, ki je smrtna sovražnica vsaki avstrijski vladi, a se vendar nje voditelji ne prestano drsajo na kolenih po namestništvih in ministerstvih; v stranki, ki berači in prosjači državo za moralno in materialno podporo, da-si mrzi to državo iz vse duše; v stranki, ki ovaja

radi panslavizma — panslavizma v državnopravnem zmislu, torej zločina — notoriško lojalne sodržavljane, da-si je sama notoriško irredentistiška in ima svoje oči neprestano obrnene v tujo državo; v stranki, ki vedno kriči o svobodi, ki pa ne bi živela niti mesec dni, ako ne bi brutalno dušila sleherni svobodni dih v deželi; v stranki, ki neprestanim zabavljenjem proti vladi in proti krievam, ki jih baje dela ista italijanskemu elementu, slepi svoje lastne somišljenike, da-si ona sama ne odneha niti za trenotek, da ne bi se opirala ob palico — iste vlade!

Na »Piccolo«, sedaj veš, kje je hinavstvo, kje neiskrenost, kje zavratnost, kje — falsità stomachevole!

Iz Branice nam pišejo: Ustrezaje Vaši želji, Vam spregovorim danes par besed o slavju, ki smo je imeli tu dne 10. t. m. Blagoslovil se je namreč temeljni kamen spomeniku našemu slavnemu rojaku Andreju baronu Čehovinu. Na slovesnost je došlo mnogo občinstva. Sosebno smo pozdravljali gospodo, došlo iz Gorice.

Te dni so že pričeli voziti obdelano rezano kamenje. Prevažanje je prevzela slovenska tvrdka g. Hvalič. Žalibog, da še ni dodelana prepotrebna cesta po braniški dolini. Ker je cesta Rifenberk-Štanjel prestrma, vozili bodo bolj težke kamne — nekateri tehtajo po 40 kvintalov — na Ajdovščino-Vipavo.

O p. uredništva. Ob tej priliki si dovoljujemo malo vprašanje — in sicer vsled mnogih vprašanj, ki prihajajo nam, a na katera ne vemo odgovora. Prav je, da se postavljajo spomeniki slavnim rojakom. Mi se veselimo, da se ideja spomenika Čehovinu bliža svojemu uresničenju. Toda mnogi — in tem mnogim se pridružujemo tudi mi brezpogojno — so nekoliko vznemirjeni, ker so še danes v temi gledé napisu na spomeniku!! Ali se bode varoval narodni slovenski značaj dežele tudi na tem spomeniku? Ako bi se to ne zgodilo, prisiljeni bi bili — kraj vsega spoštovanja do spomina slavnega rojaka našega — do najodločnejega protesta.

Podružnica ljubljanske družbe sv. Cirila in Metoda v Podgradu bode imela svoj občni zbor v četrtek, dne 21. julija 1898 ob 1. uri popoldne v prostorih podgrajskega bralnega društva. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev novega odbora. 5. Volitev 2 odposlancev na glavno skupščino. 6. Vplačevanje doneskov. 7. Slučajnosti.

Ljubljana postani bela! Slovenski list je prinesel zadnjič dolg seznam ljubljanskih tvrdk, ki nimajo slovenskih napisov. Kaj naj rečemo? Ljubljana je središče Slovenije in vendar toliko tvrdk samonemškimi napisom! To je žalostno! Skrajni čas je, da bi se ljubljančanje očvrstilo ter se osamosvojilo od nemškega upliva. To moramo v Ljubljani! Ako ne, kje naj iščemo vsaj moralne opore?! Na delo torej. Če je Ljubljana slovanska, skrbite, da bode imela tudi tako lice, ker dotlej ne bode »bela«.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 25. junija do 15. julija poslali: Ženska podružnica v Velikih Laščah 124 gld. — Č. g. Avguštin Skočir, kurat v dež. bolnici v Gradeu, 20 gld. kakor prispevke za mesece maj, junij, julij, avgust. — Dobitek pri šahu 60 nč. — Neimenovane iz Radovljice 1 gld. — G. prof. Fr. Levec za »L. Nov.« 50 nč. — G. Ivan Valenčič v Trnovem 2 gld. — G. Slavoljub Cerjak v Cerknici iz nabiralnika v svoji gostilni 5 gld. — G. Mih. Ans. Muri z Zgornjega Jezera 1 gld. — Podružnica za Vuhred Marenberg po č. g. župniku Jos. Černku 3 gld. 60 nč. — Č. g. Ivan Černe, župnik v Barkovljah, kot Ciril-Metodov dar 5 gld. — Podružnica v Podgradu po g. Jos. Volku 30 gld. — Č. g. Anton Šebat, kapelan v Poljčanah, iz nabiralnika 2 gld. — Na Miklnovi gostiji pri Sv. Marjeti niže Ptuja po g. Rozi Mikl nabranih 7 gld. 40 nč. — G. Jož. Novak iz Radeč 5 gld. z namenom, da bi sveta blagovestnika izprosila pameti vsem političnim noreem. — Č. g. Iv. Čebašek, župnik v Črnem Vrhu nad Polh. Gradcem, 10 gld., zloženih od vnetih prijateljev naše družbe ob Ciril-Metodovem kresu. — Pri Zoretu v Črnem Potoku pri Litiji nabralo se je cirilskega daru 1 gold. 80 novč. — Botrice in botri na birmi v Mošnjah, zbrani na Črniveu pri Štamcarju 7 gld. — G. Fran Cukjati v Št. Gotardu

iz nabiralnika 2 gld. 50 nvč. — Č. g. Iv. Trpin, beneficijant v Šmartinu, iz nabiralnika 2 gld. — Slavna »Notranjska posojilnica« v Postojni 20 gld. — Ženska podružnica v Trstu po gospodičini Milki Mankočevi 157 gold. 20 novč. letnine in 169 gld. 83 nč. Ciril-Metodskega daru, poklonjenega od vrlih tržaških Slovencev. — Iz Šmarija pri Jelšah po gosp. Iv. Debelaku nabranih 13 gld. 60 nč. kakor vezilo za god. sv. blagovestnikoma. — Gdč. Janja Miklavčič v Kranju 5 gld., nabranih na Šmarjetni Gori ob Ciril-Metodovem kresu. — Slavna posojilnica v Žužemberku 10 gold. — Šentjakobsko-trnovska moška podružnica je dala glavni blagajni 95 gld., mej tem je Ciril-Metodovega dara 47 gld.; zanj so darovali gg. Jan. Flis, Andrej Kalan, Andrej Zamejec in Podlimbarski po 5 gld.; dr. Jož. Debevec, Jan. Rozman, J. Vrhovnik po 2 gld.; J. Sušnik, Ant. Z. po 1 gld. 50 nč.; dr. Fr. Ušeničnik, Fr. Birk, dr. A. Ušeničnik, dr. Jož. L., dr. Fr. L., A. Stroj, V. Steska, dr. G. Pečjak, Drag. Žagar, F. Ferjančič, po 1 gld.; M. Š., Jernej Bahovec, J. Vrančič, dr. Vl. F. po 1 krono; šentjakobski Mohorjani po g. F. Steski 6 gld. — Č. g. župnik Fr. Jeršič za velikovško šolo 2 gld. — G. gosp. Jožef Vodošek, kapelan v Rajhenburgu je nabral na Habinčevi zlati poroki 5 gld. — G. Ign. Merhar v Prigorici pri Ribnici iz nabiralnika 5 gld. 10 nč. — Sveta brata Ciril in Metod, izprosita obilo blagoslova vsem darovalcem!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Vseslovanski sokolski sestanek in velika narodna slavnost bode v rodnem mestu Fr. Palackega pri Valaš. Mezeriči (na Moravskem) dne 13. in 14. avgusta. Slavnostnim govornikom bode sam župan zlate Prage, dr. Podlipny.

Od vsega sveta slovanskega snidejo se Sokoli in narodna društva. Slavnost bode bajna in velelepa. Sokoli in društva bodo imela brezplačna stanovanja. Pojedinci (Nesokoli) ali tudi cela društva, ako reflektirajo na taka stanovanja, a se še niso priglasi, naj store to čim prej pod naslovom »Slavni Ubitovaci odbor »Sokola« ve Valaš. Mezeriči (Morava).

Brzjavni promet z Antili. C. kr. poštno in brzjavno ravnateljstvo nam javlja: Brzjavke v tajnem jeziku, namenjene v Antile via New-York-Haiti in po zemskih progah severnoameriških, so pripuščene, izvzemši one na otok Cuba, San Domingo, Porto-Rico in Jamaica.

Detomor. Včeraj popoldne so našli kmetje na polju blizu Banov — mrtva dvojčka (dečka in deklico) in sičér zakopana v zemljo. O tej najdbi je bila takoj obveščena oblast v Trstu. Danes na vse zgodaj je prišla komisija na lice mesta. Zdravniki so se izrekli, da sta bila dvojčka zakopana 8 dni. Ali tu stojimo pred uganko, ako pomislimo da je bila zločinka — zakonska žena, poročena še le dve leti in da sta bila dvojčka — prvorojčka. Ista je Marija Malalan roj. Škabar iz Velikega Repna, bivajoča na Opčinah. Domačini trdijo, da se je nesrečnici mešalo in da ni bila prav zdrava na umu. Pa saj si drugače skoro ni mogoče tolmačiti tega čudnega slučaja.

Poskus samomora. 66letni težak Josip K., bivajoči v ulici Sette Fontane št. 16., se je vrezal predvčerajšnjem zjutraj z britvijo najprej v levo in potem v desno roko. Krvavel je že močno, ko je v tem prišla njegova žena. Na njen klic »na pomoč« prišli so bližnji in nekdo je telefoniral po zdravnika z zdravniške postaje. Ta je Josipu obvezal rane in ga dal sprovesti v bolnišnico. Stari mož se je odločil za to vsled bede in v strahu, da mu radi onemoglosti, in ker mu je vid oslabil, ne bode možno preživljati sebe in družino.

Pollejske vesti. — Aretirani so bili: sinoči ob 9. uri 23-letni dninar Ivan K. iz Trsta radi beračenja. — 22-letni voznik Valentin P. na Belvederju radi pijanosti. — 24-letni dninar Viljelm P. iz Trsta na lastnem stanovanju, ker je z nekim tovarišem svojim zvalil Marijo B. v ulico Pietà, kjer sta izvršila nasilstvo na njej.

Koledar.

Danes v torek 19. julija: Vincencij Pavlanski, sp. Jutri v sredo 20. julija: Marjeta, dev. m.: Elija, prerok.
Solnčni: Lunin:
Izhod ob 4. uri 2 min. Izhod ob 4. uri 35 min.
Zahod " 8. " 9 " Zahod " 8. " 18 "
Ta je 30. teden. Danes je 195. dan tega leta, imamo torej še 166 dni.

Zadnje vesti.

Gradec 19. »Grazer Tagespost« kar besni radi shoda odvetnikov v Ljubljani. Slovenskim odvetnikom grozi, da vlada ima dovolj sredstev proti obstrukciji slovenskih odvetnikov. Sosebno se srdi na štajarske odvetnike, ker se upirajo sklepu višjega sodišča v Gradcu, katero da je povsem logično proglasilo nemščino jedinim razpravnim jezikom.

Dunaj 19. Danes so pričele konference nemške katoliške ljudske stranke z grofom Thunom. Širijo se različne vesti ozirom na namene teh posvetovanj. Jedni menijo, da bode tej skupini naloga posredovanja mej vlado in levčarji, drugi trde, da imajo razgovori le informativen namen, tretji pa so tega menenja, da vladi gre za to, da pridobi to skupino za svojo akcijo, ki jo nameruje, ako se skliče državni zbor.

Dunaj 19. »Wiener Zeitung« objavlja cesarsko naredbo na podlagi § 14 državnega temeljnega zakona, ki dovoljuje bosanski vladi najeti posojilo do največ 11.000.000 goldinarjev, katero posojilo se ima amortizovati v 60 letih. To posojilo je namenjeno za gradbo železnice z ozkim tirom od Gabele do Boke Kotorske stranskima progama do Gravoze (Dubrovnik) in Trebinje.

London 19. Iz Manile javljajo: Aguinaldo, vodje vstave, je poslal k generalnemu guvernerju Angusti-u parlamentarje s pozivom, naj se uda, ker 50000 ustašev obkolja mesto, ki so pripravljene, da naskočijo mesto. Angusti je odgovoril, da se bode boril do zadnjega, da-si je boj brezupen.

Madrid 18. Oficijalna brzjavka iz Annapolis pravi, da je admiral Cervera došel tjakaj z 48 drugimi častniki. Drugi so ostali v Portomonthu.

Washington 18. Vlada v Santiago de Cuba osnuje takoj pisarno za pobiranje carine v pokritje vojnih stroškov. Ta odredba velja le začasno, dokler se ne uredi odnošaji na Kubi.

General Tooke, ki bode zapovedoval ekspediciji na Portorico, je izjavil, da je vojska pripravljena na odhod. Nadejajo se, da bodo mogli v 14 dneh ukreati 25000 mož.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 18. julija. (Izvirni brzjav.) Pšenica za julij 82½ (včeraj —.—), za september 72½ (včeraj —.—), za december 72½ (včeraj —.—), kuzuza za juli 37 (včeraj —.—), za september 38 (včeraj —.—) mast 585 (včeraj —.—).

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za september 832 do 833. Oves za spomlad —.—. Rž za september 650 do 652. Kuzuza za maj 1899. 433 do 435.
Pšenica: ponudbe boljše, povpraševanja —.—. Prodaja 7000 met. stot. Vreme: vročina.
Hamburg. Santos good average za september 29-25, za december 29-75, za mare 30-25, za maj 30-10.
Havre. Kava Santos good average za juli 35-25, za november 36-75 frankov za 50 klg.

Dunajska borza 19. julija 1898.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101-80	101-70
" " v srebru	101-65	101-65
Avstrijska renta v zlatu	121-60	121-70
" " v kronah	101-15	101-15
Kreditne akcije	359-50	359-—
London 10 Lsr	119-90	119-90
Napoleoni	9-52	9-53
20 mark	11-76	11-75
100 ital. lir	44-30	44-20

150 hektolitrov izvrstnega belega vina ima na prodaj
M. Kristofić v Kopru (Capodistria).

Zahvala.

Nagroben spomenik ponesrečenemu tovarišu gosp. jur.

Jakobu Zajcu

smo postavili v Klosterneburgu dne 27. junija t. l. P. n. gospodom, ki so blagovolili poslati prispevke: gg. Rudolf Tazan 6 K., Andrej Gabršček 6 K., Simon Gregorčič 2 K., profesor Jeraj 4 K., Lucijan Kovačič 3 K., Dragotin Lapajne 10 K., J. Marušič 4 K., J. Mašera in tovariš 8 K., prof. Primožič 2 K., vikarij Razpet 6 K., dr. Regen 1 K., Jan Sedej 2 K., profesor Šantel 6 K. in dr. Fr. Vidie 2 K. — skupaj 62 Kron — in pa č. g. dr. Sedeju za darovanje sv. maše v Klosterneburgu izrekamo najiskrenejšo zahvalo. Spomenik je stal 179 Kron 80 vin.

Akademsko društvo »Slovenija« na Dunaju.

VIII. Lederergasse 20

Phil. Jožef Reiser, Jur. Ivan Bakovnik, tč. predsednik, tč. tajnik.

Razglas,

s katerim niže podpisano naznanja slavnemu občinstvu, da bode od dne 24. julija do 27. julija t. l. razprodajalo na drobno, ali, ako bi bil kupec, vse skupaj, svoje v inventarju zaznamovano premično blago.

Vse one, ki bi hoteli kaj kupiti, pozivlja uljudno

Borštansko posojilno in konsumno društvo vpisana zadruga z omej. poroštvom.

Zastopnika

za Trst išče neka tovarna na Češkem. Rutinirani prosilci, kateri imajo znanje s trgovci naj določljive prepise spričeval tudi v nemškem jeziku in fotografijo, katero se vrne na anončni Bureau Ivana Gregr v Pragi, Heinrichgasse št. 19, pod šifro »Zastopnik za Trst«.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj »Tisočerni cvet« (Millefort).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidom. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER »Al due Mori« v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

Pozor!!

Podpisani javim slavnim slovenskim družinam okolo sv. Jakoba, da sem odprl **lastno prodajalnico jestvin,** v ulici S. Giacomo in Monte 5, kjer prodajam vse predmete, spadajoče v trgovino jestvin. — Postrežba točna, cene primerne. — Priporoča se udani

Sirca Andrej.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blaga, po cenah, da se ni bati konkurence.

Le 50 nvč. za 3 žrebanja

Zadnji mesec

Glavni dobitek 1krat 100.000 Kron in 3krat 25.000 Kron

v gotovini z odbitkom 20%

Srečke jubilejne razstave po 50 nvč.

Žrebanje: 6. avgusta 1898.

Žrebanje: 15. septembra 1898.

Žrebanje: 22. oktobra 1898.

Priporočajo: Gius. Bolaffio, Il Mercurio Triestino, Mandl & C., Enr. Schiffmann, Ales. Levi, Ign. Neumann, M. Nigris, G. Zoldan.